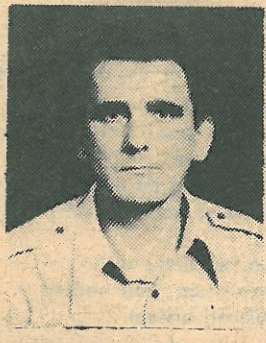

SLOVENSKA STRAN

31. juli 1978 - Naše Novine- 9

PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAVLA GRUDEN

PO SLOVENIJI

PRIZNANJE
PORTOROŽU

PORTOROŽ - Na slovenski obali v tem času ni le visoka turistična sezona, marveč so v teku tudi priprave, da se uresniči določitev Mednarodne oceanografske komisije. Ta je na svoji 9. skupščini sklenila, da postane sedanja Morska biološka postaja v Portorožu mednarodni visokošolski raziskovalni center za ekologijo morja.

Odločitev pomeni vsekakor veliko priznanje slovenski znanosti in še posebej Portorožu. Po dveletnih pripravah, so marca letos začeli z izgradnjo centra, potem ko je raziskovalna skupnost SRS zagotovila finančna sredstva v višini 6.500 din, kar naj bi zadostovalo za izgradnjo prve faze. Piranska občinska sk-

upščina pa je brezplačno odstopila v ta namen izredno ugodno lokacijo v neposredni bližini hotelskega kompleksa Bernardina, na sami obali. Iz ekološkega programa Združenih narodov pa so Portorožu namenili opremo za znanstveno delo, aparature in literaturo.

V mednarodnem raziskovalnem centru v portorožu bo potekalo raziskovalno in študijsko delo. Zlasti poleti bodo prirejali tečaje za jugoslovanske in tuje študente poseben poudarek pa bo na dvoletnem podiplomskem študiju o ekologiji morja, smotrnem izkoriščanju njegovega bogatstva, problematiki in varstvu morskega okolja, tovrstni tehnologiji in ohranjanju marikulture.

Portorožu bo tudi eden izmed centrov za raziskavo in v okviru programa Združenih narodov za čistočo Sredozemlja.

VTISI Z OBISKA
V DOMOVINI

Brez dvoma je najsvetlejši in najuspešnejši in ob enem nepozabni trenutek, potovanja in obisk domovine, ko se na domačih tleh srečaš in objameš s svojimi brati, sestro, materjo. Najgrekejša pa je ob slovesu, ko se poslovliš od svojcev, svojih najdražjih, vendar v tolažbo ti je, da smo se le videli, skupaj preživeli lepe trenutke. Ob slovesu pa ti pozdrav "na svidenje" daje poguma, da je slovo lažje.

Ko križariš po dolgem in počez po Sloveniji, občuduješ in uživaš ob vseh narav-

nih lepota. Ne moreš se nasiti zelenih gozdov, pisanih travnikov, valovanja žita na polju ter naših gora. Vse z zanimanjem opazuješ in misli kar nemorejo slediti vsemu kar vidiš, slišiš in doživiš. Močan vtis daje, ko vidiš kako se življenje spreminja, povsod se marljivo dela in gradi. Tako na polju je ročno dalo zvečina zamenjal stroj. Kosca vidiš le kje v kaki strmini, kamor s kosilnico ne moreš. Povsod marljivo gradijo tako v mestu ali na vasi, tako tudi naše vasice dobivajo popolnoma novo podobo. Idila kmečke vasi in hiše izginja. Prašne ceste počasi a vztrajno izginjajo in nadomeščajo jih asfalt. Življenje utripa hitrejša, kot smo bili nekoč navajeni. Vsak se bori za boljši kos kruha, za boljši jutri. Ko se prebudiš v sončno junijsko jutro še slišiš kot nekoč petje ptičev in se zsanjaš nazaj v mladostna leta. Zanam pa pričakuješ, kdaj bo gospodar sklepal koso, kmalu zaslišiš brnenje kosilnic in traktorjev.

Koder hodiš in kamor prideš ti kot "tujcu" iz daljine Avstralije radi pokažejo in povedo o svojih uspehih in napredku. Res slovenski narod je vztrajen in žilav in delaven. Brez togob tudi ne gre, predvsem kmečki živeli najbolj občuti uime, ki si leots kar podajajo roko: mraz, pozebe, deževje in toča. Komaj se je slovenski narod opomogel od potresov je 20. junija vznemirila vest o potresu v Solunu. Nekje v Egejskem morju se je zemlja premaknila in Solun s svojimi 600 tisoči prebivalci je doživel apokalipso. Zemlja se je hitro umirila, ne pa tudi morje. Tevtonski premiki v globini zemlje so vznemirili Egejsko morje, začelo se je premikati. Valovi so prihrumeli tudi v Jadransko morje, visoki do 10 metrov. Tako je n. pr. dobesedno zalilo na Korčuli mestece Velo Luko in naredilo ogromno materialno škodo. K sreči človeških žrtev ni bilo. Ta pojav je vznemiril vso jadransko obalo.

Ljudi doma vznemirja tudi terorizem okrog po svetu, kot usmrtitev v Italiji Alda Mora, v ZR Nemčiji Schleglerja, v Seni predsednika Jemna, nemiri v južnem Libanonu, v Afriki itd. V domovini vidijo v tem terorju nevarnost za mir in demokracijo. Neposreden vzrok temu je tudi naval tujih turistov na Jadran, posebno iz severnoevropskih držav. Jugoslavija je poznana kot miroljubna država in turisti se počutijo varne na odhodu pri nas. Posledica tega je posebno v Sloveniji druga neprijetnost: ceste posebno od mejnih prehodov pa do Jadrana so bile dobesedno zatrpane in zamešene. Radijska služba s prometno policijo je stalno opozarjala in usmerjala te nepregledne množice avtomobilov. Vzrok prevelikega prometa na naših cestah so tudi številne prometne nesreče. Slovenija kot tudi ostali, plačuje prevelik krvni davek. Nič bolje ni v južni Avstriji, ceste na relaciji Graz-Št. Ilj so domačini hudomušno prekrstili v Tode-

ssstrasse /cesta smrti/. Radi pripovedoval še v nedogled o srečanjih z znanci, prijatelji, o naših povratnikih itd. Čas in prostor tega ne dopuščata. Med bivanjem v domovini sem skušal prislu-

hniti narodu, živeti se v njihovo mišljenje, v njih ritem življenja, deliti z njimi veselje in žalost, življenje ima kot povsod po svetu svoje senčno in sončno stran. Kot je zapisal naš pesnik Župančič: Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelest, hodil po zemlji sem naši in pil nje bolešt!

Lojze Košorok

PAVLA GRUDEN

KAR PO DOMAČE...

Kogar globoko boli razkol ki ga je bratska vojna zadala slovenskemu narodu, in ki ga je naš narod doma že prebolel, a nas Slovence v zamejstvu, posebno v Avstraliji, še vedno kruto zasleduje, ta se je že nešteto krat poglubil v iskanje korenin tega zla. Brez dvoma je to zlo nacionalizem - v našem slučaju ga imenujem slovenizem. To je tisti političen šovinizem - prenapetost -, ki ga je pri nas zanetila Bela garda. Ta se je leta 1942 za časa velike italijanske ofanzive pridružila Italijanom. Po razpadu Italije pa se je postavila na razpolago Nemcem v borbi proti partizanom. Da bi nam vsem končno postalo jasno kako napačno pot so ti ljudje izbrali, je potrebno da se globlje spoznamo z rojstvom, ne samo francoskega apmak tudi italijanskega in nemškega nacionalizma. Kot zavezništva ali tekmeča, je vera prisilila nacionalizem, da je zavzel svoje stališče.

Oče francoskega nacionalizma, Rousseau (ruso/ francoski mislec in pisatelj /1712-1778 in povzročitelj francoske revolucije je smatral, "da je krščanstvo vera le za duhovnike, kajti ponižnost, ki jo krščanstvo uči, bo zarodila diktaturo in gospodovanje tujcev nad Francijo". Gledajoč na katoliško vero z narodnega stališča, je trdil, da ta postavi človeka pred dve vrsti zakonov, pred dva vladarja in pred dve domovine. Kdor želi napraviti iz krščanstva narodno vero in jo želi uvesti kot del ustave v zakonodajni sistem, ta s tem škoduje državi in veri. Ti se trgajo od Kristusa, katerega kraljestvo ni s tega sveta. Z vmešavanju vere v posvetne interese, vero omadežujejo in pretvarjajo jo v orožje tiranov in orožje preganjalcev". Vendar, kakor smo videli, sta nacionalizem in katoliška vera s pomočjo prilagodljivosti Cerkve in preračunljivosti Napoleona vzporedno uspevala.

Za časa tretje republike, ki je bila veliko manj oprezna s cerkvenim oblastmi, je državna oblast zahtevala izključno posvetno vzgojo. Leta 1880 je ukinula celo jezuitski red. Leta 1890 si je papež Leon XIII poskušal prizadevati, da vzpostavi dobre odnose z režimom tedanje republike za katerega mu je bilo jasno, da se je ustalil za dokaj časa. Toda ni mu uspelo, ker ga je v temu preprečevala francoska klerikalna stranka, ki je zagovarjala celo celotni nacionalizem kot smo ga spoznali za časa Napoleona. Do preloma je prišlo l. 1905. Zanimivo je vedeti, da je ravno v tisti dobi. ko

je cerkvena oblast v Franciji začela slabeti, Leon XIII l. 1888 iskal boljši odnos z britansko vlado, nije v ta namen posvaril Irce, da naj se zdrže od revolucionarnega delovanja, ker v borbi za ideje ni bolj škodljivega načina od nasilstva in krivičnosti. Še bolj zanimivo pa je dejstvo, dočim je pred 32 leti Leon XIII pozival Irce k miru in Pokorščini do Anglezov, da je papež PIUS XII Litvance, ki so se sami postavili za "severno stražo" katolicizma za časa rusko-poljske vojne l. 1920, celo hrabil da naj se iskažejo vredni svoje naloge, pa četudi bi z žrtvami morali plačati dosego tega svojega ideala, a Benedikt XV. 1918 pohvalil Irce v borbi za njihove verske in civilne pravice.

Vrnimo se v Francijo, ko je l. 1905 Pius X za časa ločitve države od Cerkve napisal v svoji encikliki Vehementer nos /Z večjo silovitostjo/. Mi ne moremo torej brez močne žalosti opazovati kako je francoska vlada ravnokar storila dejanje, ki vžiga, na verski podlagi že tako prenevarno razdražene strasti, kar izgleda kot preračunano pog-nati vso deželo v nered.

L. 1918 je levčarski senator de Monzie začel predlagati, da Francija vzpostavi diplomatske odnose z Vatikanom, kar se je uresničilo l. 1921.

Pius XI, ki je papeževal od 1922-1937 je podpisal konkordate s Poljsko, Litvansko, Latvijo, Rumunijo, Bavarsko, Prusijo, Avstrijo, Italijo, Jugoslavijo in nekaterimi manjšimi evropskimi deželami.

Iz gornjega je razvidno, da je Cerkev pripisovala veliko važnost političnemu nacionalizmu. Kjerkoli so katoličani živeli v večjem številu, jih je ssamouprava duhovništva zapletla v sporna vprašanja državnih postopkov, kar je seveda povzročalo jezo med političnimi nasprotniki Cerkve. Katoličani so namreč šteli samoupravo duhovništva in njihovih organov in njihovo pravosodje nad vzgojo in družinskim življenjem. Zapletenost takih problemov je čestokrat zahtevala papežovo posredovanje in sklenje mednarodnih pogodb. Kar pa je zadevalo politično borbo narodnih manjšin, je Cerkev tem posvečala veliko manjšo pozornost.

Kar se tiče kulturnega nacionalizma se Cerkev posebno tam, kjer mora tekmovati z državnimi šolami, zelo trudi za visoke uspehe v svojih šolah. Zato je v Italiji, kjer Cerkev ni imela tekmecev, posebno v revni južni Italiji, nepismenost preprostega ljudstva ostala na nizki stopnji.

Nadaljuje prihodnjič.

SLOVENIJA JE (TUDI)
POMORSKA DEŽELA

šernu. Društveni prostori so bili nabito polni in okoli doma se je kar trlo ljudi. Za vse žal ni bilo prostora, vsi obiskovalci pa so lahko slovesnosti sledili po zvočnikih. Nad vhomom v dom so na visokih drogih plapolale štiri zastave: jugoslovanska, slovenska, avstralska in društveni prapor. Vzdušje je bilo praznično.

Vhodna veža v naš dom, v kateri je stal z društvenim praporom pokrit Prešernov spomenik, je lepo in moderno urejena, da je vzbujala med obiskovalci začudenje in pohvale. Kulturni spored smo začeli s tremi prelepimi slovenskimi pesmimi. Sledili so pozdravni govori častnih gostov. Plozkanja in navdušenja ni bilo mogoče izmeriti. Govor o življenju, delu in pomenu Prešerna za slovenski narod je bil povzet tudi v angleščini, tako da smo velikana naše poezije predstavili tudi gostom, ki ne razumejo slovenščine.

Nadarjeni recitatorji so predstavili občinstvu nekaj najlepših Prešernovih

Tu delujeta dva muzeja: Pokrajinski v Kopru in Pomorski v Piranu. V Kopru ima svoj sedež založba Lipa, katere posebnost so Pesniški listi. Tu je tudi uredništvo tednika Primorske novice in revije Obala. Trem večjim likovnim galerijam se pridružuje še Forma viva kot »galerija na prostem«, v kateri imajo poleti domačini in turisti možnost, da opazujejo kiparje pri klesanju v kamen.

Od amaterske dejavnosti je najbolj razvita pevska in glasbena. Pevci se združujejo v zборе, godbeniki v sestave harmonikarjev, tamburašev in pihalcev. V Kopru imajo tudi glasbeno šolo. Ni pa se na vsej obali ob-

držalo stalno gledališče, čeprav prihajajo občasne pobude zanj zdaj s te, zdaj z druge strani.

Kinematografi so pomemben razširjevalec množične kulture. V vseh je na obali okoli 2500 sedežev, prizadevajo pa si, da bi z različnimi kulturno-vzgojnimi načini vzgojili filmsko publiko tudi za najzahtevnejši spored. Še bolj množična medija sta radio in televizija. Oba imata svoja studia v Kopru. Koprski televizija, ki jo veliko gledajo tudi v Italiji, ima med vsemi jugoslovanskimi studii največ gledalcev.

Vsak šesti prebivalec slovenske obale je po statističnih podatkih vključen v kakšno od telesnovzgojnih dejavnosti. Morje daje specifične možnosti veslačev, jadralcem in drugim vodnim športom.

KAM JE USMERJEN
NADALJNI RAZVOJ?

Izgradnja luke in bolj ali manj z njo povezane industrije je v ospredju pozornosti načrtovalcev razvoja na slovenski obali. V ta namen je rezerviranih ali pa že izrabljenih 1600 ha površine. Neposredno z lukso se bo povezovala dejavnost sodobne rafinerije nafte s toplotno električno centralo in petrokemijsko industrijo. Ta industrijski kompleks je izrednega pomena ne le za slovensko obalo, marveč za gospodarstvo celotne republike, seveda pa bo pri tem treba zelo paziti na varstvo narave. Ker je glavni ekološki dejavnik človek, so v ta namen že začeli izobraževati kadre, ki bodo vedeli, kako se takšna dela dobro in ekološko čisto opravijo.

TRIBINA ČITALACA

TRAG

Odlazak živi u meni
ne zato što želim
već moram otići
tamo iza dalekih
planina juga.

Posle vetra i oluje
sklopio sam svoja krila
u pregradu duše rasplakane
nad živom rekam
leleći jad.

Nekom ne govorim
da i ovo jutro
što odzvanja niz puteve
bolno mi se čini
priroda o proleću sneva
tamo iza dalekih
planina juga
gde mirno spava
moje rođenje
u jednom tragu.

Zoran Brkić

LJUBAV I MRŽNJA

Od davnina osta
da voleti treba,
i s ljubavlju svojom
složni biti treba.

Ako nekog mržiš
nećeš imat sreće,
ko voleo nije
srećan biti neće.

Zašto mrzet nekog?
to je mnogo strašno,
u ljubavi živet
to je nešto krasno.

Zato ljudi moji
složimo se mi,
u ljubavi srećno
živet ćemo svi.

Dragan Stojanović
Canberra

POZNANSTVO

Želela bih upoznati karak-
ternog i zgodnog muška-
ra do 43 godine, pravo-
slavne vere. Imam 41 go-
dinu. Pisati na adresu:
22 Mindarie Street,
NARRABUNDIAH, 2604

OKREĆEŠ MI GLAVU

Okrećeš mi glavu, ostajem da patim,
Očekujući sreću da se meni vrati.
Nepoznajem ženu što je s tobom znala.
Mada ljubav prema tebi nije osjećala.

Sve se manje nadam i želja se gubi,
Znam povratka nema, tebe druga ljubi.
Kako možeš u životu očekivat sreću,
Moram da te kunem, hoću ili neću.

Sad je tvoje ime moga srca rana,
Naša ljubav nije bila obostrana.
Kad ne bude sreće više, kad izgubiš osjećanja,
Okreni se i vidjet ćeš: Još krviri moja rana.

Stefa Vanovac
S.A.

IZNENADNI DAR

Poslije dugog i zamornog leta
stadoh na tlo zavičaja moga,
gledam mnoštvo užurbanog svijeta,
svako želi da zagrlji svoga.

Tu i mene sada neko čeka,
od radosti noge mi klekaju,
nekog, grle braća nekog seka,
stare majke od sreće jecaju.

Spazih čiču staroga i sijeda,
nekog traži kao da se brine
upitah ga koga tražiš djeda?
zagrlj me "jesil" ti to sine?"

Tužne riječi srce mi slomiše,
zanijemismo od sreće i muke,
oteše se suze kao kapi kiše,
kad osjetih roditeljske ruke.

"Otišo si sine, davno, kao mali
bijelim suijetom da potražiš sreću
mi o tebi dugo nijesmo znali
strijepio sam da te više ni vidjeti neću."

"Sad ne žalim ni da umrem sutra
žarka me je želja obasjala
kao sunce što obasja jutro
bože dragi na daru ti hvala".

Milorad Damjanović
Adelaide

PISMO KOJE NISI NIKAD PRIMILA

/DAN PRVI/

Moja draga djevojčice ...
Da znaš, da je to velika
šteta,
Što nas godine dijele ...
Ali, zar je to bitno? Ili je
izgovor samo ...?
Proljeće i Jesen po nečem
su slični.
Dali to smjeta?
Pupoljak je najljepši,
Kad se rascvijeta rano ...

Znaj; Jače se ljubav jeseni
osjeća
U svakoj pori kože,
Nego proljeća plahog,
Što pred sobom raspjeva
sve!

Ponekad sam tužan ...
Mislim: Dali je sve to tako
Bože!?

Dali je grijeh, kad Jesen
zrela zavoli
Nežno Proljeće? - Smiješno
... Zar ne?

Ipak, ipak vjeruj,
Da je to velika šteta,
Što sam nezapažen prešao

Što sam nazapažen prošao
kraj tebe ...
I, što smo se srijeli samo.
A mogli smo biti mnogo
bliži,
I pored tolikog svijeta ...
Sličnosti imamo puno.
Mislim da sam u pravu ...?
/lijepo je bilo tamo/

Šta misliš ti o tome?
Ne, možda je manje bolno,
ako bi svoje osjećaje krili?
Nemoj se zabrinuti ... To
su časkanja samo.
-Pokloni sebi ravnom, sve
svoje radosti ...

Ipak, prosuo bih ti pred
noge,
Čitavi zagrljaj Crvenih
Kranfila. *znam da su ti
mili*
Da ...! Bar da mi je Dece-
nija manje ...
Ili bei toliko više. Oprosti
...!

/DAN DRUGI/

...Oprosti, što ti tako pišem
Po malo kraj tebe, posta-
jem i ja veliko dijete.
Zar je čudno; vidjeti u
plamu tvojih očiju,
Mladege sebe!?

Zašto obziri, i red stvari
postoje?
- Oh, kako si okrutan svi-
jete!
Šteta je da je tako ...
Inače bih mjesto patnji -
doživjeo tebe.

Da, tako je to: Treći, ili
treća, kad hoće,
Sve zlobom pokvariti može.
Samo se možda nismo osvr-
tati
Trebali na sve?
Zbog svega sam dosta tužan
Ti sigurno nisi? ... Oh,
Bože!
Ipak, bolje je gledati život
Sa veselije strane. Zar ne?

...Zašto svemu daješ ton, i
pravu boju?
Volio bih da te neko drugi
čini.
Neko ... kod kog sve to
negih toliko volio ...
I zašto se smeješ plavet-
lom Neba,
Kad je za mene Nebo ne-
dostižno?
Bolno je to - povlačiti se u
tišini onda,

Kada osjećaš da bi voleti
htio!
...Zar još što reći treba?

... Listajući bilježnicu,
Zamisli kako sam ozaren
bio ...
Naišao sam na datum tvo-
jeg rođendana.
Sjećao li se gdje, i kada si
ga zapisala?
Volio bih da ti dodem toga
dana ...
Ne neću ti doći!
ali poslaću ti poklon.
A možda si me već iz
sjećanja izbrisala?

/DAN TREĆI/

...Dali ti se kad javlja Dara
Ona se je ponekad ponašala
čudno ...
Reci, zar sam ja trebao biti
luka,
U koju bi ona uplovila u
traganju za srećom?
Bože, koliko je ona očeki-
vala od mene?!

Žao mi je ... prevarila se je
grdno.
Mi nismo isti svijet.
/Zar ju je trebalo učiniti
patnicom još većom?/
Kako je lako mogla izgo-
vori:
"Dragi, ja te volim!"
/Zvučalo je otužno/
Sjećao li se, kako sam samo
bijesnio, kada kaže:
"ne, ne plaši se" ... Pa i
ono:
"Zar ja uvijek prva, trebam
da te molim?"
... Zaista, život joj je malo
dobrog dao.
Da ju nisam upoznao, bilo
bi mi draže ...

Inače, kako si ti sada?
Volio bih vidjeti svoj profil
mili.
Oprosti, da sad ti to kažem.
/Znaš da to nekada nisam
smeo glasno/
Zbilja, kako tvoj Hemo-
globini i Krajnici?
Dali su sad bolje?
Trebaš više posvetiti pažnje
svojim zdravlju,
-Da ne bude kasno ...

Piši mi po nekad ... O
čemu ...?
Pa znaš; Bilo o čemu, ali
piši ...
Recituješ li kome;
Lorku, Prevara, Desanku, i
tako dalje?
Sjećao li se kako sam volio
da te slušam?
Šetaš li još kad po kiši?
-Piši o svemu ... Onako
spontano,
I vragolaste kao nekad - u
detalje ...

/DAN ČETVRTI/

...Jesi li skoro sreća neke
"fantastične" oči?
Kako su tvoji kod kuće?
Pozdravi ih, ako se sjećaju
mene?
Ali, ja samo pitam ...
Reci i ti nešto ... Mislim da
ti čitam misli ...
Moji me problemi još uvijek
muče.
Ne! Ne poznaješ me
dovoljno.
Neznam kada ću prestati da
skitam?

Sjeti se: Nekada sam u tebi
gradio lik žene kakvu želim.
-Da li sam to smeo?
Ne, nije lako odbaciti

komplekse!
...Inače kao i uvijek, po
malo pišem.
A ti? Znam da puno učiš.
Ali Muzi poezije oduži svoj
deo.
/Ah, mi lirske duše .../
Srećan sam, kad komad
prošlosti brišem ...

Čučuriš li još sa:
"Srećkom", "smješkom", i
mećetom "Miškom"?
Ili ih ne voliš više?
Ne ljuti se. Biću malo
pakostan.
--Kako stoje stvari sa
konturama tvoje biste?
/Ne zgražavaj se viškom/
Znaš da sam te punačkom
volio.
Ja, da imam više kilograma
bio bih radostan ...

Ja sam i dalje isti.
Još uvijek tražim sebe ...
Zaista, trebao bih da se
menjam,
Jer sve ovo ničemu ne vodi
...
Ja još uvijek ne mogu
pripadati nikom,
-Jer mi Srce zebe,
/Uz malo sakarizma, sebi u
album stavljam/
-Patiti, to je danas u modi
...

/DAN PETI/

Možda ti previše pišem?
Ne pomisli tako. Bilo bi mi
žao.
Volio bih da me se sjećao
kao prijatelja,
Jer mi smo to bili.
Poželi kad moje riječi
utjehe i razumjevanja.
Nekada sam ti ih često dao
...
Potrebno ti je iskustvo ...
Zaboravi da su te kada
uvrijedili ...

Inače, kako se provodiš?
vjerujem da ti kao i meni,
dani lete.
Kako bih ih ustavio?
-Patina prošlosti da ne
skriva,
Ono lijepo što je u nama
Ne, ne mogu se mijenjati
tekovi života ...
Kako si nemoćan svijete ...
Jednom ćemo biti ono, što
u suštini jesmo
-Prašina ... Prašina samo
...

Možda se pitaš kako moji
živci?
Ne, ne mogu te obradovati
- Loše, kao obično ...
ti svoje čuvaj. Bez njih je
teško.
Imao bih ti još mnogo toga
reći ...
A vidiš nema mjesta, jer
sam otišao u širinu.
/To je meni slično/
Završicu ti ovo pismo,
a onda već moram leći ...

Na kraju; Želio bih,
Da u tvojem sjećanju bude
za mene mjesta.
Možda nisi otkrila koliko si
mi draga?
Da, tako je to obično ...
Neko mora trpeti udarce
sudbine,
I kriti osjećanje često ...
Laku Noć, i sve najlepše ti
želi,
-Neko, ime počinje sa /SL/
ično ...

Slavko Šparovac
Vic.

**FOTO
PATRIS
P.L.**

375 KING STR. NEWTOWN
Tel. 513-213, Posle rada 699-7662

ZA NAJKVALITETNIJE VENČANE
ROĐENDANSKE KAO I FOTO-
GRAFIJE SA DRUGIH
SVEČANOSTI

Obratite se i posetite naš Studio u
Newtownu

BESPLATNO POZAJMLJUJEMO
VENČANE I BRAZMIRSKJE
HALJINE

Posetite nas lično ili putem telefona
ugovorite Vašu posetu.

*U Boji ili
*Crno bele